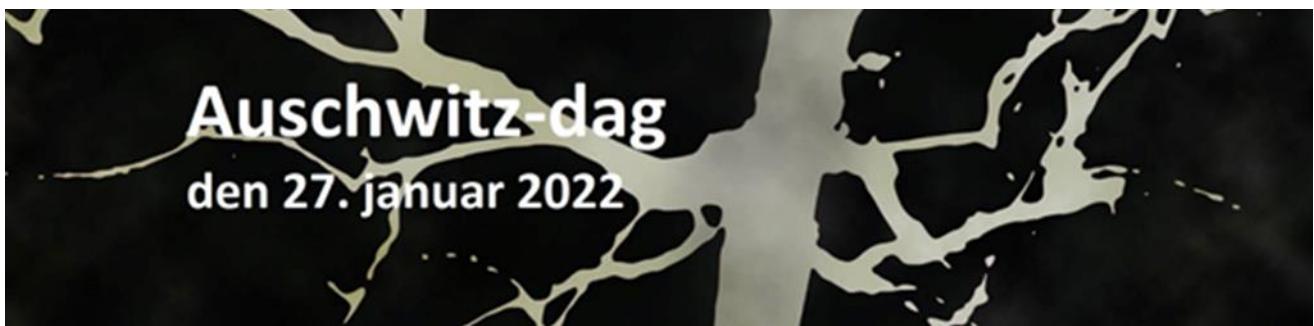

Auschwitz-dag 27. januar 2022

Den 27. januar er den internationale Holocaust-mindedag, som markeres i FN, EU, rundt omkring i Europa og andre steder i verden. På Auschwitz-dagen i Danmark mindes vi ofre for Holocaust og andre folkedrab.

I 2022 reflekterer vi over vigtigheden af at videreforske vidernes historie og erindringer om Holocaust og folkedrab til den næste generation. Oplysning om Holocaust og folkedrab er afgørende vigtigt i den nationale og internationale hukommelse. Det gælder både det faglige arbejde med at afdække fortiden og begivenhederne, men også fortællingerne fra dem, som oplevede og overlevede dem.

Vidernes historier er erindringen om den personlige oplevelse af rædslerne og lidelserne og deres konsekvenser både for dem som overlevede og deres familier i flere generationer. De er et afgørende fundament for de næste generationers mulighed for at skabe dialog, debatter og reflektere over deres samtid og fremtid på baggrund af vores fælles historie og fortid. Derfor udgør dette også et særligt tema i årets Auschwitz-dag.

Program

Kl. 19:00 - Velkomst ved museumsdirektør Janus Møller Jensen, Dansk Jødisk Museum.

Kl. 19:05 - Velkomst ved aftenens vært, kultur- og fritidsborgmester Mia Nyegaard.

Kl. 19:10 - Tale ved Kulturminister Ane Halsboe-Jørgensen.

Kl. 19:15 - Tale ved historiker og arkivleder Henrik Lundtofte.

Kl. 19:30

Øjenvidne - Dady de Maximo Mwicira-Mitali.

Vidnesbyrd – Ib Katzenelson.

Vidnesbyrd – Dina Donde.

Kl. 19:45 - Lystænding og musik Goldschmidts Musikakademi.

Kl. 19:55

Ambassadør Mr. David Akov, Israels ambassade i Danmark.

Bestyrelsesformand for Dansk Jødisk Museum Finn Schwarz.

Kl. 20:10 - Afslutning ved aftenens vært, kultur- og fritidsborgmester Mia Nyegaard.

Keynote:

Henrik Lundtofte, f. 1970, historiker, ph.d., siden 2004 leder for arkivinstitutionen Historisk Samling fra Besættelsestiden i Esbjerg, der er en del af Sydvestjyske Museer. Her har han sammen med Esbjerg Kommunes skoletjeneste opbygget et Holocaustundervisningscenter. Forfatter til bøger om Gestapo og Hippokorps samt artikler om folkedrab og især om dansk besættelsestid, bl.a. om jødeaktionen i oktober 1943. Seneste udgivelse er Purges, Patriotism, and Political Violence – the Danish Case 1944–45 i Ota Konrad mfl. (red.): *Collective Identities and Post-War Violence in Europe, 1944–48. Reshaping the Nation*, Palgrave Macmillan 2021.

Øjenvidne:

Dady de Maximo Mwicira-Mitali, overlevende fra folkedrabet mod tutsierne, Rwanda. I sit virke som bl.a. mode designer, filmskaber og forfatter har han herunder været direktør for Rwanda Fashion Festival 2005-2010. Repræsentant for World Fashion week Paris/Africa Fashion Reception 2013-2014 samt rådgiver for Rwanda Press House 2007-2010. Fra 2010-2015 var Dady de Maximo Mwicira-Mitali medlem af bestyrelsen ved Center for Art on Migration Politics/CAMP Denmark. I 2021 var han formand for Trampolinhuset, der bl.a. hjælper flygtninge og asylansøgere. Dady de Maximo Mwicira-Mitali har udgivet "Rwanda, an impossible mourning - Erasure and Traces" 7. april 2021. Classique Garnier Paris.

Vidne

Ib Katzenelson og hans familie forsøgte i oktober 1943 at flygte til Sverige, men blev arresteret i Kastrup af tysk politi. I modsætning til stort set alle andre danske jøder, der kom direkte til Theresienstadt, kom den dengang 2-årige Ib Katzenelson og hans mor til den største tyske kvindekonzentrationslejr Ravensbrück, hvor de begge blev alvorligt syge. Ib blev af den ledende SS-læge skrevet på en deportationsliste til KZ-Auschwitz sammen med 800 andre fanger. Den skæbne undgik han mirakuløst og blev sammen med moren nogle få måneder efter deporteret til Theresienstadt, hvor de blev forenet med Ibs far og bedsteforældre. De kom i april 1945 hjem med De Hvide Busser. Ibs beretning om de 18 måneder i tysk fangenskab udkom i 2017 på Auschwitz-dagen. Bogen der hedder "Lad ham dø; 2-årig i Ravensbrück og Theresienstadt" er oversat til engelsk i 2020 med titlen "Let Him Go; A Danish Child in Ravensbrück and Theresienstadt".

Vidne

Dina Donde er født i 1938 i København. I oktober 1943, når hendes familie ikke kan flygte til Sverige og Dina og hendes familie bliver derfor deporteret til kz-Theresienstadt som 4-årig. Hun ender med at måtte fejre både sin 5 års og 6 års fødselsdage i lejren. Familien forbliver samlet i årene i Theresienstadt og blive befriet og kommer hjem med De Hvide Busser i april 1945. Dina Donde blev først uddannet teknisk tegner, siden pædagog, som hun arbejdede som i 30 år, indtil hun gik på pension.